

де $\sum t_{ni}$ – втрати часу в підрозділі через неякісне і несучасне виконання n -ої функції управління, год.;

$\sum T_{cj}$ – сумарний змінний фонд часу у відповідному підрозділі, год.

Показник якості виконання управлінських функцій представляє собою інтерес, в тому числі, при аналізі втрат робочого часу у сфері управління. Однак для його використання необхідно розробити спеціальний класифікатор втрат робочого часу по підрозділах і навіть окремих виконавцях, що виходить за межі даного дослідження і представляє об'єкт самостійного вивчення.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, нами запропонована методика оцінки економічної ефективності впровадження систем інформатизації управління виробничими процесами спорудження свердловин. В подальшому планується впровадити дану методику для управління бурових робіт.

Список використаних джерел

1. Белкин В. Д. Экономические измерения и планирование / В. Д. Белкин. – М. : Мысль, 1972. – 303 с.
2. Гельфгат Я. А. Коммерческая скорость бурения и себестоимость проходки как критерии экономической эффективности бурового процесса / Я. А. Гельфгат, М. А. Александров // Нефт. хоз-во. – 1972. – № 1. – С. 5–12.
3. Устенко А. О. Економіко-організаційні проблеми інформатизації управління / А. О. Устенко. – Тернопіль : Економічна думка, 2002. – 247 с.
4. Устенко А. О. Інформатизація управління виробничими процесами / А. О. Устенко. – Івано-Франківськ : Факел, 2011. – 220 с.

Вербовська Л.С.

«КУЛЬТУРНЕ ПАРТНЕРСТВО» ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОСИЛЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ»

***Анотація** В статті обґрунтовується необхідність впровадження «культурного партнерства» як інструмента розвитку прикордонних територій в контексті європейської інтеграції України.*

***Ключові слова:** «культурне партнерство», прикордонні території, інтеграція, конкурентоспроможність, робоча сила, підвищення кваліфікації.*

***Аннотація.** В статье обосновывается необходимость внедрения «культурного партнерства» как инструмента развития приграничных территорий в контексте европейской интеграции Украины.*

***Ключевые слова:** «культурное партнерство», приграничные территории, интеграция, конкурентоспособность, рабочая сила, повышение квалификации.*

***The summary.** The article substantiates the necessity of introducing "cultural partnership" as a tool for development of border areas in the context of European integration of Ukraine.*

***Keywords:** "cultural partnership", the border territories, integration, competitiveness, labor force training.*

Постановка проблеми. У розвинених країнах світу спостерігаються тенденції до зростання політичної ваги регіонів, збільшення кількості регіональних ініціатив особливо на прикордонних територіях. Процес інтеграції української культури в європейський простір вимагає нових підходів до управління із врахуванням європейського досвіду. «Культурний розвиток» є тою складовою, яка мала б сприяти посиленню інтеграційних настроїв на території України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження «культурного партнерства» та шляхи його вдосконалення вивчали такі вчені Дуранов М. Є., Кісельова Т. Г., Красельніков Ю. Д., Пірожено Н. В., Сальцева С. В., Ярошенко Н. Н., та інші. Однак «культурне партнерство» характеризується деякими ознаками і тому потребує детального розгляду.

Постановка завдання. Метою дослідження є впровадження «культурного партнерства» як інноваційного підходу щодо навчання молодих спеціалістів високої кваліфікації підвищити конкурентоспроможність та надасть конкурентних переваг на прикордонному ринку праці.

Виклад основного матеріалу досліджень. Для культурної європейської побудови партнерських відносин між бізнесом, владою та громадою необхідно впроваджувати політику «культурного партнерства», яка мала б відповідати європейським стандартам. Особливу увагу потрібно приділити наближенню управлінських структур до культурних запитів і потреб громади, з урахуванням специфіки та особливостей розвитку культурної сфери. Для впровадження «культурного партнерства» необхідно на постійній основі здійснювати демократизацію всієї системи управління у сфері культури через залучення широкого кола громадськості до розробки і прийняття управлінських рішень, максимально враховувати інтереси всіх суб'єктів культурної діяльності [4].

Молоде покоління відіграє істотну роль у суспільному розвитку своєї країни, тому особливо важливо залучати молоде покоління до створення добробуту країни, яке відіграє велику роль у процесі європейського розвитку:

– по-перше, інтереси молодих людей відрізняються від інтересів старшого покоління, що значною мірою зумовлено прагненням до змін, опором застарілим цінностям і правилам, пошуком нових соціальних орієнтацій;

– по-друге, участь у різних як виборчих, так і політичних процесах сприяє усвідомленню молодим поколінням, що воно здатне позитивно впливати на розвиток суспільства лише за певних умов. Залучення молодого покоління до процесів творення європейської державності з їхніми здібностями до діалектичного мислення, що спирається на філософію дії, через визнання їх партнером, є цінним ресурсом людського потенціалу і соціально-політичних перетворень на прикордонних територіях.

Важливою складовою молодіжної політики країн-членів Європейського Союзу є відносини держави та молодіжних громадських організацій. Такий тип відносин детермінується головним принципом політики, який називається «політика участі», або «почуття ліктя», і базується на паритетних засадах до вироблення та впровадження політики щодо молодіжних питань.

У країнах ЄС поширене створення різноманітних консультативно-дорадчих органів при урядових структурах з питань молодіжної політики, проведення різноманітних заходів (форумів, конгресів), залучення громадськості до вироблення альтернативної політики [5], де структури виступають партнерами у впровадженні програм, проектів тощо.

Саме творче й аналітичне мислення за умов гіперконкуренції стає необхідною рисою молодих людей нової генерації, серед яких управлінці, підприємці та вимагає використання багатьох аналітичних і поведінкових навичок, потребує розвитку управлінської майстерності, гнучкості, діалектичності мислення. Тобто мова йде про модель організації професійної підготовки, яка б була основою для сприйняття нових знань, спонукала до самоосвіти та постійного розвитку, сприяла спроможності своєчасно виявляти організаційні проблеми і відповідно до ситуації перебудовувати роботу. Тому особливу увагу потрібно приділити підготовці кадрів з транскордонного співробітництва, для цього повинні відбутися певні зміни на регіональних рівнях. Для підвищення продуктивності недостатньо інвестицій в основні фонди та кваліфікацію працівників, а також залучення фінансового капіталу взагалі. Необхідно розвивати здатність до автономних спільних дій, що прямо впливає на суто економічну мотивацію і

продуктивність праці. Для цього потрібен окремий зв'язок місцевої влади, суб'єктів господарювання з представниками молодіжних громадських організацій та освітньо - наукових організацій. Необхідно створити громадську школу резерву управлінських кадрів або школу муніципального управління для пошуку молодих енергійних людей, здатних обійняти керівні посади. У такій школі слухачі матимуть змогу опанувати основи місцевого самоврядування, економіку міста, фінанси, іноземні мови тощо. Така школа дасть змогу безперервно підвищувати кваліфікацію через: системне самостійне навчання; короткотермінове навчання; тривале навчання; стажування, в т.ч. за кордоном; цільову аспірантуру, докторантуру; перепідготовку [3, 4]. У такий спосіб влада може готувати громадських лідерів і залучати їх до управління у частині транскордонного співробітництва та міжсекторної економічної діяльності прикордонних регіонів (підготовка інвестиційних пропозицій, співпраця з інвесторами, підготовка технічної документації на участь у проектах тощо).

Збільшення доступу до освіти, пропагування навчання протягом усього життя та підвищення якості освіти відповідно до потреб регіонального ринку праці дозволять використовувати та впроваджувати нові продукти і технології із врахуванням культурних аспектів прикордонних територій (рис. 1).

Розробка та набуття нових знань для молодих спеціалістів дасть можливість оперативно оцінити і виявити причини незадовільного стану впливу на соціально-економічний розвиток прикордонних територій. На рис. 1 показано, як ресурси, які є в наявності → доступні знання (реформування системи професійної освіти, навчання протягом всього життя) призводять до зростання інноваційно-інновативних знань → активізують наукові дослідження → продукуючи нові продукти і технології → які в подальшому впливають на соціально-економічний розвиток прикордонних територій через новітні євро регіональні форми транскордонного співробітництва [1, 2].

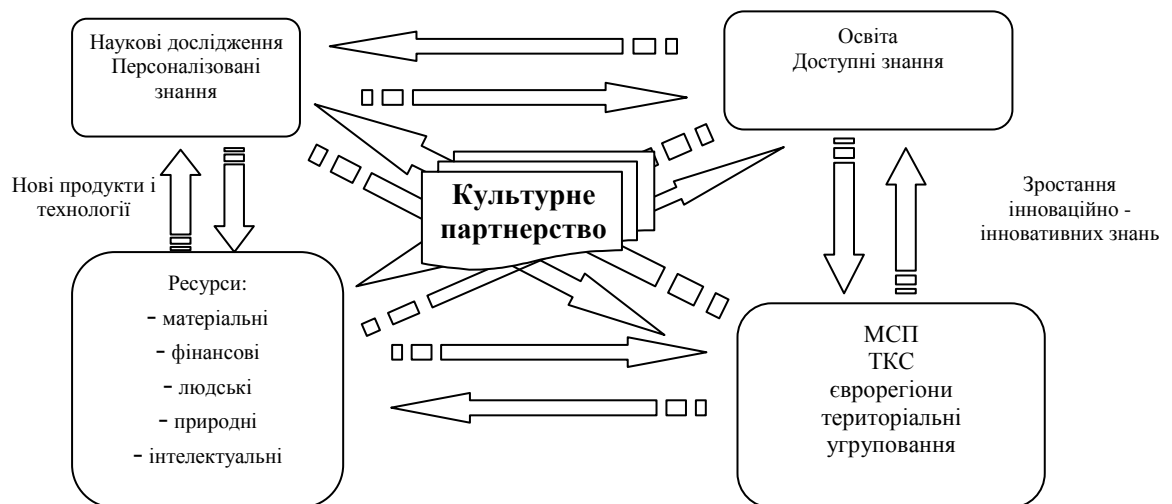

Рис. 1. - Процес формування ресурсів

Джерело: удосконалено автором

Для впровадження моделі «культурного партнерства» необхідно використати досвід Великої Британії та Німеччини, при цьому не відкидаючи напрацювання інших країн, які мають великий досвід з питань культури. Європейські держави вже запровадили Раду мистецтв як недержавний автономний орган, який має право самостійно лобювати інтереси та вільно розпоряджатися дотаціями та іншими коштами тільки на культурний розвиток. Дана організація працюватиме на управлінській концепції «витагнутої руки», коли уряд не втручається в діяльність Ради. Рада повинна створити Комітет експертів, який має постійно оновлюватися. Комітет експертів повинен складатися з найбільш авторитетних інтелектуалів і професіоналів у сфері культури та носіїв вищих культурних

цінностей [6]. Саме така модель «культурного партнерства» дозволить набувати досвіду на принципах конструктивного діалогу, співпраці, партнерської взаємодії на всіх рівнях, що найбільше відповідатиме умовам побудови євроінтеграційного громадянського суспільства на прикордонних територіях.

Загальнолюдські цінності та вміння діяти з їх урахуванням даються кожному партнеру в процесі включення до культури. Необхідно виділити місцеве самоврядування, громадські організації, бізнес як елемент певної «субкультури», включеної в загальну культуру. Будь-яка субкультура має свої особливості і відмінності, але всі вони повинні ґрунтуватися на загальнолюдських цінностях. Виокремимо субкультуру чиновництва, якому притаманні цінності, що склалися вже протягом останніх років, через які пройшли багато культур, епох, цінностей, що належить до сфери управлінської етики та авторитетності виконавчої влади.

Залучаючи молодь до своєї діяльності на волонтерських засадах, громадські організації, представники органів влади [4], суб'єктів господарювання мають можливість формувати людей з новим мисленням і використовувати їх енергію і знання. Проаналізуємо перманентний стан, з яким зіштовхуються як влада, бізнес, так і ГО:

– нездатність старшого покоління до змін та нових умов роботи і мислення;

– необхідні кардинальні зміни на всіх рівнях, особливо в органах місцевого самоврядування, тобто заміна методів «ручного керування» на молодий професіоналізм та відповідальність;

– відсутність ефективного добору та підготовки управлінських кадрів.

Таким чином, слід зазначити, що для ефективного використання потенціалу молодих людей необхідно використовувати: власні державотворчі традиції, високопродуктивний апарат управлінців, нову генерацію підприємців та громадських діячів.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, «культурне партнерство» на рівні громади прикордонної території повинно виконувати такі функції:

– розвиток врядування за широкої участі всіх гравців суспільства задля покращення якості життя громади;

– лобювання інтересів громади прикордонної території на локальному/обласному/національному/наднаціональному рівнях з метою визначення стратегій політики тощо;

– організація обміну досвідом локальних організацій: школа – громада – ГО – бізнес – влада;

– визначення проблем та перспектив упровадження регіональної стратегії розвитку прикордонних територій;

– розвиток «культурного партнерства» як елемента налагодження міжсекторного партнерства на прикордонних територіях.

Впровадження вищеописаних пропозицій дозволить здійснювати більш значний вплив на всі аспекти соціально-економічного розвитку прикордонної території та формувати нові моделі побудови держави європейського рівня.

Список використаних джерел:

1. Вербовська Л.С. Розвиток прикордонних територій на основі активізації міжсекторного партнерства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : спец. 08.00.05 / Л. С. Вербовська. – Львів, 2011. – 20 с.

2. Вербовська Л. С. Людський капітал регіону як основа його інноваційного розвитку / Л. С. Вербовська, І. Б. Галуок // Макроекономічне регулювання інвестиційних процесів та впровадження стратегії інноваційно- інноваційного розвитку в Україні : [зб. тез]. – Київ, 2008. – С. 359.

3. Вовканич С. Інформаційна парадигма регіональних суспільних систем інноваційного типу / С. Вовканич, Л. Семів. – Львів : ІРД НАН України, 2005. – 100 с.

4. Проблеми трансформації системи державного управління в умовах політичної

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ

реформи в Україні : [матеріали наук. - практ. конф. за міжнар. участю] / за заг. ред. О. Ю. Оболенського, В. М. Князева. – К. : Вид-во НАДУ, 2006. - 472 с.

5. Сухоребра І. Методика підбору членів дорадчого комітету та основні засади їх роботи / І. Сухоребра . – Івано-Франківськ, 2001. – 16 с.

6. Соскін О. І. ЄС та місцеве самоврядування: досвід вишеградських міст та українська перспектива : [науково-методичний посібник] / за заг. ред. О. І. Соскіна. – К. : Вид-во «Інститут суспільної трансформації», 2008. – 56 с.